

Да обичаме училището днес, за да обичаме живота утре
Европейски образователен проект по програма
Еразъм +

Бръшлян

Моята културна
експедиция

Пристигане

След кратко пътуване през красивата есенна Странджа пристигнахме в село Бръшлян.

Посрещане

Там бяхме посрещнати не само от неповторимата странджанска природа, но и от гостоприемните баби от фолклорния състав на селото, които бяха готови да ни запознаят с традициите и фолклорните особености, характерни за региона.

Седянката

Бабите ни настанаха под сайванта, където щяхме да присъстваме на тяхната седянка.

Облеклото

Жените бяха облечени в типични странджански носии -бяла риза, сукман, червена престилка и бяла забрадка.

Обясниха ни и символиката на червената китка в косите. Нея жените носели не само за красота, но и за да покажат дали са моми или омъжени.

Работата

Седянката започна. Жените насядаха по земята и всяка захвана да върши своята част от работата. Докато тъчаха, чепкаха вълната и навиваха преждата, те пееха.

Забавление по време на работа

На времето жената трябвало да свърши цялата работа сама, което било непосилна задача. Затова всички жени от селото се събирали в къщата на една и и помагали, докато пеели и се забавлявали.

Песните

Помежду песните една от бабите ни разясняваше значението на песните, което беше трудно за нас без нейна помощ заради непознатия ни странджански диалект.

Младите едно време

Разказаха ни и някои хитринки, които младежите използвали навремето, за да спечелят сърцето на момата, която харесвали.

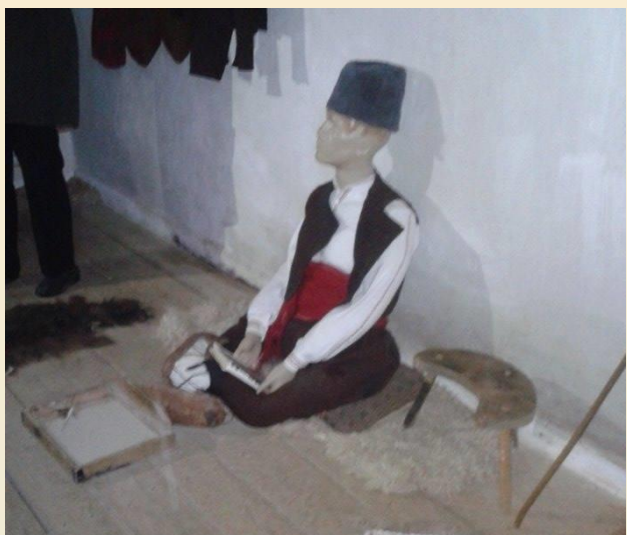

Стари и млади заедно

След това дойде ред на игрите. Всички се включихме в традиционните песни и танци и въпреки че бяхме леко плахи в началото, в края всички искрено се забавлявахме.

Килийното училище

След седянката се отправихме към местното килийно училище.

Там видяхме как са пишели учениците години преди нас.

Храмът

Посетихме и църквата, в двора на която се намираше училището. Силно впечатление ни направи разделението ѝ на мъжка и женска част-нещо, което не бяхме виждали в останалите православни храмове.

Разходка

С това приключи програмата за деня. Нямахме възможността да обиколим екопътеките, които предлага районът, но пък се насладихме на разходката из селото.

Старите селски къщи,
повечето от които в
руини, пустите
калдъръмени улички и
тихата гора наоколо
наистина успяха да ни
откъснат от забързаното
и шумно ежедневие.

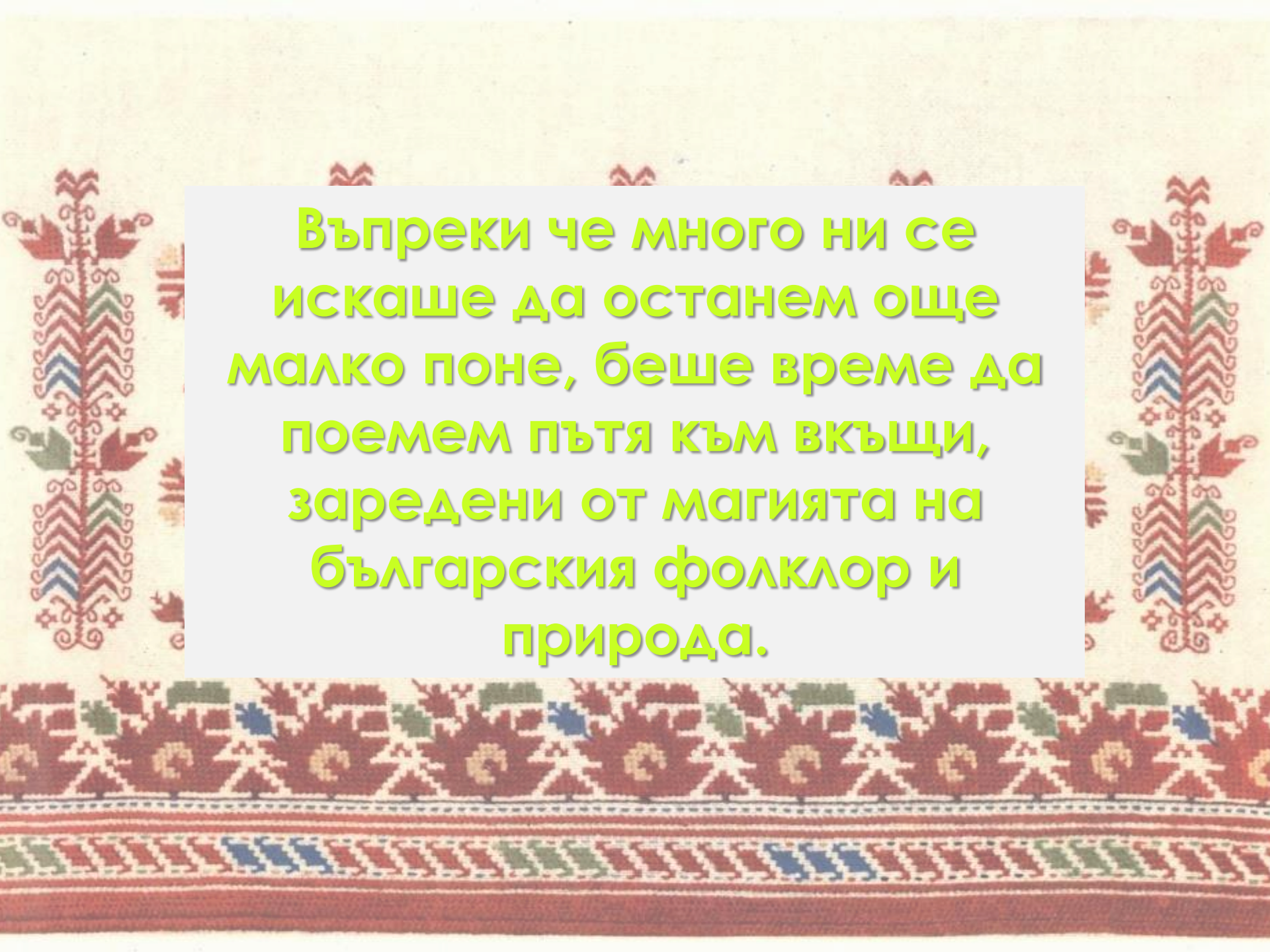

Местни жители

По време на разходката буквално се стреснахме от внезапната ни среща с един от местните жители, тъй като хората там не са честа гледка.

Той ни сподели, че зимата прекарват там само 38 жители на селото.

The image features a light-colored background with intricate traditional Bulgarian embroidery. On the left and right sides, there are vertical, symmetrical motifs resembling stylized trees or plants with red, green, and blue elements. At the bottom, there is a wide, colorful border with a repeating geometric pattern in red, blue, and green. The central text is overlaid on a white rectangular area.

**Въпреки че много ни се
искаше да останем още
малко поне, беше време да
поемем пътя към вкъщи,
заредени от магията на
българския фолклор и
природа.**

